

Justitsministeren: Jeg befinder mig tilforfælt i en ikke mindre Forlegenhed end den ærede Taler, da Bygningsvæsenet i Kjøbenhavn er nødbendigvis ogsaa maa være mig meget fremmed. Imidlertid troer jeg dog at maatte bringe i Erindring, at de større og værdisfuldere Bygninger der i Reglen ere offentlige Bygninger, hvis Indretning vistnok er en saadan, at de ikke frembyde stor Brandfarlighed, idetmindste ikke nogen større end Kjøbstadsbygninger i Almindelighed. Vistnok findes der mange Bygninger i Kjøbenhavn, som have en ganske anden Bygningsmaade end den, man fordrer for Kjøbstadsbygninger i det egentlige Kongerige; men paa den anden Side, jo større Brandfaren er, jo slettere Husets Indretning er, desto mindre vil Værdien være, og hertil kommer, at Bygningerne i Kjøbenhavn ligge temmelig spredte. Naar man derfor tager Hensyn til begge disse Omstændigheder, deels at de værdisfuldere Eiendomme sagtens ikke ere brandfarlige, og deels, at de andre Bygninger kun ere af en ringe Værdi, vil Faren ved Kjøbenhavns Indlemmelse i Forsikringen ikke være stor. Man har jo ogsaa søgt at høde paa en mulig Forurettelse mod Brandforsikringen ved denne Indlemmelse derved, at man har paalagt Kjøbenhavn ved et Tilskud for sit Vedkommende at supplere Forsikringens Reservefond i Forhold til de derværende Bygningers Forsikrings-Sum. Det vil i det Hele taget ikke være undgaaet det ærede Things Opmærksomhed, at denne Sag mere er at betragte, jeg vil ikke sige som et Offer, men som en velvillig Smødefommen mod et Onske, der i mange Aar har været næret fra Kjøbenhavns Side; Sagen har jo alt længe været drøftet, og der er givet Kjøbenhavn et Slags kongeligt Tilfagn i saa Henseende. Det vilde derfor være haardt og vistnok vække en temmelig grundet Misstemning i Kjøbenhavn, om det Gaab, hvortil Byen saalænge har havt Anledning til at hengive sig, skulde blive stusset, navnlig naar det havde sin Grund i Frygten for et saa ringe Tab som det, der sandsynligvis vil kunne opstaae for Brandforsikringen.

Spørgsmaalet om en Repræsentation for Kjøbstædernes Brandforsikring skal blive taget under Overveelse. Det er et Forhold, som

jeg paa Grund af den lange Tid, hvortil jeg ikke har havt med det egentlige Kongeriges Anliggender at gøre, ikke er nøie bekendt med; men det skal være mig en kjær Pligt at undersøge, hvorvidt de Forhold, der have fremkaldt en Repræsentation for Landbygningernes almindelige Brandforsikring, ikke ogsaa maatte være tilstede med Hensyn til Kjøbstædernes Brandforsikring.

Bierring: De Bemærkninger, den ærede 4de Landsthingsmand for 8de Kreds (Knudsen) har fremsat, kunne vistnok have megen Vægt, men det forekommer mig, at der er et andet Spørgsmaal i denne Sag, som maaskee er af endnu større Betydning. Det er jo bekendt nok, at det islandske Althing og Isønderne i det Hele, eller i alt Fald Størstedelen af dem, ønske at have saa Lidet tilfælles med Kongeriget som muligt, at de søge at indrette sig, om jeg saa maa sige, ganske som en særskilt Stat under den samme Konge eller Regent, idet de forøvrigt, og navnlig i de finansielle Sager, ønske aldeles at løsrides fra Danmark. Det er ligeledes bekendt, at der har været nedsat en Commission for at søge at komme til en Opgjørelse af det finansielle Mellemliggende imellem Danmark og Isønder, men at der i denne Commission ikke har kunnet tilveiebringes Enighed, idet nemlig tre forskjellige Meninger have staaet imod hverandre, og at Sagen derfor har maattet stilles i Bero. — Imidlertid vil det ikke kunne vare længe, inden Sagen finder en endelig Afgjørelse, og det forekommer mig derfor besynderligt, om man nu, forinden den endelige Afgjørelse foreligger, vilde bringe et enkelt Punkt som det her foreliggende frem til Afgjørelse. Jeg turde maaskee spørge den høitærede Justitsminister om Grunden til, at denne Sag er bleven bragt ind for Rigsdagen, forinden det store Spørgsmaal om det finansielle Mellemliggende er blevet afgjort. Hvis der ikke skulde kunne gives overveieende Grunde derfor, vilde det forekomme mig rettest, at der blev nedsat et Udvalg for at tage under Overveelse, om det ikke var det Rigtigste at udsætte den foreliggende Sag angaaende dette enkelte Punkt, indtil det hele store Hovedspørgsmaal kunde faae sin Afgjørelse.